

Dreptul european al muncii

Speta 1

Societatea CD a fost declarată în stare de faliment la data de 10 ianuarie 2009. Structura capitalului social al societății CD era următoarea: Domnul R., reclamantul din acțiunea principală, deținea 50% din capitalul social, și Doamna S., cu care Domnul R. trăise în concubinaj din 1995 până în 2009, deținea 50% din capitalul social al Societății CD.

Doamna S. a dobândit acțiunile sale (respectiv, 50% din capitalul social al Societății CD) prin donație în anul 2007, și a fost angajată în cadrul Societății CD în 1996. Ea a fost membru supleant în consiliul de administrație al Societății CD și a fost împuternicită să semneze singură în numele acestei societăți. La data de 30 decembrie 2008, Domnul R., membru unic al consiliului de administrație, a decis să retragă dreptul de semnătură acordat Doamnei S.

La data de 15 februarie 2009, lichidatorul judiciar a refuzat Doamnei S. dreptul de garantare a creanțelor sale salariale în temeiul Legii privind garantarea plății salariilor, motivând decizia sa prin prisma faptului că Doamna S. deținuse în proprietate o parte esențială a Societății CD și exercitase o influență considerabilă asupra activităților acesteia pe parcursul celor șase luni anterioare cererii de deschidere a procedurii insolvenței cu privire la Societatea CD și, astfel, în temeiul Articolului 12 paragraful (6) din Legea privind dreptul de preferință, aceasta nu putea beneficia de privilegiul prevăzut la articolul menționat.

În cadrul acțiunii sale deduse spre judecată, Doamna S. a solicitat plata salariului pentru luna decembrie 2008 și pentru o parte din luna ianuarie 2009, precum și indemnizații de preaviz și sume datorate cu titlu de concedii plătite pentru o valoare totală de 150.000 SEK (coroane suedeze), majorate cu dobânda legală. Doamna S. a pus în vedere instanței naționale că beneficia de privilegiul prevăzut la Articolul 12 din Legea privind dreptul de preferință și că situația sa nu era reglementată de paragraful (6) al articolului anterior menționat întrucât, deși era adevărat că a deținut o parte esențială din Societatea CD, ea nu avea, la data cererii de deschidere a procedurii insolvenței, o influență considerabilă asupra acestei societăți și nu putea să o administreze.

Potrivit reglementărilor naționale:

- statul are obligația de a plăti creanțele salariale deținute de lucrătorii salariați împotriva angajatorilor a căror insolvență a fost constatată pe teritoriul statului respectiv (Articolul 1 alin. (1) din Legea privind garantarea plății salariilor);
- plata în temeiul garanției datorate de stat se aplică creanțelor reprezentând salarii sau alte drepturi bănești, precum și pensiilor care fac obiectul unui privilegiu potrivit Articolului 12 sau Articolului 13 din Legea privind dreptul de preferință (Articolul 7 alin. (1) din Legea privind garantarea plății salariilor);
- plata în temeiul garanției menționate nu privește totuși lucrătorii salariați vizați la Articolul 12 paragraful (6) din Legea privind dreptul de preferință (Articolul 7a din Legea privind garantarea plății salariilor);
- privilegiul general se aplică creanței reprezentând salarii sau alte drepturi bănești care rezultă dintr-un raport de muncă (Articolul 12 ultimul paragraf din Legea privind dreptul de preferință);
- dacă debitorul care a intrat în faliment este un comerciant, lucrătorul salariat care, singur sau împreună cu rude apropiate, a deținut în proprietate o parte esențială din întreprindere și care a exercitat o influență considerabilă asupra activităților acesteia în cele 6 luni anterioare cererii de deschidere a procedurii de insolvență nu beneficiază de niciun privilegiu în temeiul articolului menționat în ceea ce privește remunerația sa ori drepturile sale la pensie (Articolul 12 paragraful (6) din Legea privind dreptul de preferință).

În aceste condiții, instanța națională a decis să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară:

„O dispoziție națională care exclude un lucrător salariat de la beneficiul unui drept de preferință (privilegiu) pentru motivul că acesta, singur sau împreună cu rudele apropiate, a deținut în proprietate o parte esențială din întreprindere și a exercitat o influență considerabilă asupra activităților acesteia în cursul celor 6 luni anterioare deschiderii procedurii insolvenței este conformă cu prevederile Directivei 2008/94/CE?”

Lucrarea profesională nr. 1:

Arătați care va fi soluția CJUE în cauza prezentată mai sus. Motivați.

Lucrarea profesională nr. 2:

Analizați regimul juridic al protecției acordate salariaților în cazul insolvenței angajatorului, potrivit legii române. Analizați dacă prevederile Directivei 2008/94/CE privind

protecția acordată salariaților în cazul insolvenței angajatorului au fost transpuse corect și complet în legislația română.

Speta 2

Doi resortisanți cehi (A. și B.) au obținut o diplomă universitară în drept în Spania, după ce obținuseră în prealabil o diplomă universitară în drept în Cehia. La 1 noiembrie 2011, aceștia au fost înscriși ca avocați în tabloul Baroului din Madrid, Spania. La 15 aprilie 2012, domnii A. și B. au solicitat Consiliului Baroului Praga (Cehia) înscrierea lor în „*secțiunea specială a tabloului avocaților*”. Această secțiune include avocații care dețin un titlu profesional eliberat în alt stat membru decât Cehia, dar care sunt stabiliți în această țară.

Întrucât Consiliul Baroului Praga nu s-a pronunțat în termenul stabilit, domnii A. și B. au sesizat Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din Cehia (denumit în continuare „**CUN**”) pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la cererile lor de înscriere. Domnii A. și B. susțin că normele în vigoare nu prevăd decât o singură condiție pentru înscriere, și anume prezentarea unui „certificat care să ateste înregistrarea la autoritatea competentă a statului membru de origine” (în speță, Spania). Întrucât această condiție a fost îndeplinită în speță, domnii A. și B. consideră că ar fi trebuit să fie înscriși pe listă.

CUN consideră că domnii A. și B. nu pot să invoce Directiva 98/5/CE de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea, în cazul în care obținerea titlului profesional în Spania are drept unic scop eludarea dreptului ceh privind accesul la profesia de avocat și constituie astfel o exercitare abuzivă a dreptului de stabilire. CUN întreabă, așadar, Curtea de Justiție a Uniunii Europene dacă autoritățile competente ale unui stat membru pot să refuze, invocând un abuz de drept, înscrierea în tabloul avocaților a resortisanților naționali care, după obținerea unei diplome universitare în țara lor, s-au deplasat în alt stat membru pentru a dobândi acolo calificarea profesională de avocat și au revenit apoi în primul stat membru pentru a exercita în acesta profesia de avocat sub titlul profesional obținut în cel de al doilea stat.

Lucrarea profesională nr. 3:

Arătați care va fi soluția CJUE în cauza prezentată mai sus. Motivați.